

neste for perioden 1. januar 1994 til og med 31. december 1996.

Indtil skattereformen i 1993 var alle ydelser, der udbetaltes af det offentlige i henhold til bistandsloven, skattefri, jf. den tidligere formulering af § 7, litra j, i ligningsloven.

Ved lov nr. 480 af 30. juni 1993 gennemførtes en skatteomlægning, der bl.a. indebar en bruttoficering af en række sociale ydelser, herunder især kontanthjælp og andre ydelser, der træder i stedet for en løn.

Hensigten med skattereformen var netop en bruttoficering af alle sociale ydelser, der udbetales som erstatning for løn.

Bruttoficering gennemføres ved, at ydelserne gøres skattepligtige samtidig med, at der sker en tilsvarende forhøjelse af de udbetalte beløb.

Ved lov nr. 480 af 30. juni 1993 blev ligningslovens § 7, litra j, udformet således, at skattefriheden alene omfatter ydelser, som offentlige myndigheder og institutioner udreder i henhold til bistandsloven til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren.

I henhold til bistandslovens § 48 kan der således udbetales nødvendige merudgifter, der måtte være for forældrene i forbindelse med forsørgelsen af et handicappet barn under 18 år i hjemmet. De merudgifter, der kan dækkes, er eksempelvis befordringsudgifter, udgifter til særlig beklædning, særlig kost, plejeartikler, aflastningsbistand eller ekstraordinære vaskeudgifter. Alle disse ydelser udbetales som nettoydelse.

Der kan desuden efter § 48 udredes beløb til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Denne ydelse er en erstatning for lønindtægt, og er således ikke omfattet af skattefriheden i ligningslovens § 7, litra j.

Kombinationen af de gældende skatteretlige regler og bistandslovens regler betyder, at der i realiteten skal ske beskatning af en nettoydelse.

Tabt arbejdsfortjeneste, der således er kommet til udbetaling som nettoydelse efter skattereformens ikrafttrædelse, er dog reelt ikke blevet beskattet, formentlig fordi beløbene er udbetalt som en nettoydelse.

Begrundelsen for, at man gennem lovforslaget har valgt at skattefritage tabt arbejdsfortjeneste, der efter skattereformen er udbetalt ubeskattet, er, at en bruttoficering med tilbagevirkende kraft og en efteropkrævning af skat i vidt omfang slet ikke er mulig. Grunden hertil er bl.a., at udgiften i de fleste tilfælde ikke er udspecificeret, men er konteret sammen med de merudgifter, der iøvrigt udbetales efter bistandslovens § 48.

Endvidere vil et forsøg herpå medføre en uforholdsmæssig stor administrativ omkostningskræven-

de byrde for såvel de sociale myndigheder som for skattemyndighederne. Desuden vil det påføre modtagerne et unødigt besvær og i nogle situationer, f.eks. hvor barnet er afgået ved døden i mellemtiden, en unødigt psykisk belastning.

Ændring af lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven, og pensionsbeskatningsloven.

Lovforslaget indeholder en midlertidig fritagelse for pligten til at betale arbejdsmarkedsbidrag af de omhandlede tilskud til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden 1. januar 1994 til 31. december 1996.

Baggrunden for forslaget er, – ud over de ovenfor vedrørende den foreslåede skattefritagelse anførte praktiske og menneskelige hensyn – at der først i forbindelse med bruttoficeringen af de omhandlede erstatninger for tabt arbejdsfortjeneste vil kunne tages højde for, at sådanne udbetalinger pr. 1. januar 1994 skal pålægges arbejdsmarkedsbidrag.

Det ved lov nr. 448 af 30. juni 1993 om arbejdsmarkedsfonde indførte arbejdsmarkedsbidrag indebar bl.a., at lønmodtagere m.fl. fra 1. januar 1994 skal betale arbejdsmarkedsbidrag af vederlag, herunder løn og honorarer, for personligt arbejde i og uden for ansættelsesforhold.

Omstændighederne ved og betingelserne for at modtage ydelser for tabt arbejdsfortjeneste efter bistandslovens § 48 er af en sådan karakter, at ydelserne er omfattet af lov om arbejdsmarkedsfonde. Blandt de tildelingskriterier, der skal være opfyldt og som er afgørende for bidragspålægelse er, at tilskuddene til tabt arbejdsfortjeneste skal modsvares af en arbejdsydelse i form af pleje, pasning, genoptræning m.v. og at det stilles som en betingelse, at modtageren helt eller delvis har måttet ophøre med anden beskæftigelse.

Modtagerne af tilskud til tabt arbejdsfortjeneste efter bistandslovens § 48 er således bidragspligtige efter lov om arbejdsmarkedsfonde § 7, stk. 1, litra c, og ydelserne er omfattet af bidragsgrundlaget efter samme lovs § 8, stk. 1, litra e, dvs. som vederlag for personligt arbejde uden for ansættelsesforhold.

Efter gældende regler skal der herefter svares arbejdsmarkedsbidrag af en nettoydelse, hvilket ikke er sket i praksis svarende til situationen og med samme begrundelse som på skatteområdet.

De øvrige ydelser til dækning af nødvendige merudgifter, som kan udbetales med hjemmel i bistandslovens § 48, er derimod ikke omfattet af bidragsgrundlaget i lov om arbejdsmarkedsfonde. Der er for disse ydelsers vedkommende tale om dækning af særlige omkostninger forbundet med forsørgelse,